

til Samfundet og hvor meget til det enkelte Individ. Derfor er der i § 6 kommet til at staa: „Dersom den syge eller hans Omgivelser af Modvillie undlader at følge de givne Forskrifter, og det som Følge heraf viser sig umuligt at skaffe den syge en til Modarbejdelse af Sygdommens Udbredelse nødvendig Pleje, kan Kommissionen beslutte hans Indlæggelse paa et Sygehus, hvor han vil være at forpleje paa det offentliges Bekostning“. Det vil altsaa heraf ses, at kun, hvis den syge af Modvillie ikke træffer de Foranstaltninger, som blive paabudte ham, kan han tvangsindlægges, og denne Indlæggelse sker da paa det offentliges Bekostning.

Jeg skal ikke dvæle videre ved, at det i § 7 er forbudt Kvinder, som lide af Tuberkulose, at tage Tjeneste som Ammer. Det er en Ting, som er overordentlig heldig, og ligeledes, at der er truffet forskellige Foranstaltninger med Hensyn til Plejebørn. § 9 er derimod en Paragraf, som efter min Mening har megen Betydning. Den gaar ud paa, at for saa vidt et skole-søgende Barn lider af Tuberkulose, vil Læreren, saa snart han maatte komme til Kundskab derom, have at anmelde det for Skolekommissionen, der da eventuelt vil have at indstille til Skoledirektionen, hvorvidt Barnet bør fritages for Skolegang. Dette, tror jeg, har en meget stor Betydning ligesom ogsaa den følgende Paragraf, ifølge hvilken en Lærer, der har Tuberkulose i en smittefarlig Form, kan afskediges eller skal afskediges med en Pension af $\frac{2}{3}$ af den Løn, han oppebærer ved sin Afsked. Netop overfor Børnene bør der træffes de alvorligste Foranstaltninger, thi Erfaringen har vist, at Børn ere særlig modtagelige for tuberkulose Infektion, og desuden tør man ikke gaa ud fra, at Børn selv træffe de Forsigtighedsforanstaltninger, som voksne ere i Stand til. Derfor har det stor Betydning, at der bliver truffet Foranstaltninger til at fjerne Smitstoffer fra Skolen. I denne Sammenhæng vil jeg fremsætte et lille Ønske om en Bestemmelse, som det maaske kunde være rart at faa med ind i Loven. Der blev i Fjor i denne Sal diskuteret om Ønskeligheden af at faa vore Skoler, særlig vore Landsbyskoler, ganske anderledes rengjorte, end det nu sker. Der blev den Gang henvist til, at dette var en Sag, som særlig hørte ind under disse Forslag, og derfor blev der ikke truffet Foranstaltninger i den Retning. Jeg vilde sætte Pris paa, at det Udvalg, der faar med dette Lovforslag at gøre, træffer Foranstaltninger til, at der

kommer en Paragraf ind i Loven, hvorefter Landsbyskoler kunne blive betydelig bedre rengjorte, end det nu er Tilfældet. Saa maatte der selvfølgelig ogsaa træffes Foranstaltninger til at udrede det Beløb, der hertil kræves, for at det ikke bliver paalagt Lærerne alene at bære det. Foranstaltningen vilde have stor Betydning ikke blot for Bekæmpelsen af Tuberkulosen, men ogsaa for Bekæmpelse af andre smitsomme Sygdomme. At man i § 10 ved Ansættelsesvilkaarene har søgt at væge Skolerne mod at faa tuberkulose Lærere, er jo kun en Selvfølge, naar man vil gaa til at afskedige en Lærer, naar han faar Tuberkulose. I § 11 træffes forskellige Foranstaltninger angaaende Fattigforsørgelsesanstalter og kommunale Alderdomshjem for at væge Beboerne der imod at blive inficerede af Tuberkulose. De Omkostninger, som følge af denne Lov, blive fordelte efter samme Regler, som gælde ved Epidemiloven, saaledes at Staten bærer de $\frac{3}{4}$ og vedkommende kommunale Kasse den ene Fjerdedel.

Den højtærede Justitsminister har indsat een Paragraf i Loven, som ikke er i Overensstemmelse med, hvad Kommissionen har foreslaaet, nemlig § 13, ifølge hvilken Justitsministeriet foranlediger Udbredelse af Oplysning om Tuberkulosens Art og Væsen, om Grundene til dens Opstaaen samt om almindelige Forebyggelsesmidler. Tidligere har det været saaledes, at der paa Finansloven bevilgedes et Beløb af 2,000 Kr. til Afholdelse af Foredrag om Tuberkulose rundt om i Landet, og det var Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse, der ordnede denne Sag, og noget nær den eneste Indvending, jeg har imod dette Lovforslag, er, at den højtærede Minister har sat denne nye § 13 ind. Jeg er nemlig ikke saa sikker paa, at det netop er noget, der ligger for Justitsministeriet, at ordne Udbredelsen af saadanne Oplysninger og foranstalte oplysende Foredrag. Jeg tror, det vil være lettere for en privat Forening at gøre dette. Det vil sikkert ikke være saa let for Ministeriet at faa sendt Foredragsholdere ud. Det er jo imidlertid kun en ubetydelig Anke.

Forslaget, som jeg her har omtalt, er ellers overensstemmende med det af Kommissionen udarbejdede Forslag. Den eneste Forskel, der ellers er mellem det foreliggende Forslag og Kommissionsforslaget, er den, at sidstnævnte foreslog Ansættelsen af en særlig Tuberkuloseinspektør. Dette Forslag har den højtærede Minister ikke